

[Hagen Hagensen.]

det havde skatter i et sådant lykkeland. Men det er de hjemlige danske forhold, vi skal bedømme, og her i landet gælder det, at lovforslag må have realistisk baggrund.

Det konservative folkeparti går ind for skattelettelse og har på virkelighedsbetonet grundlag foreslået lettelse ikke mindst med virkning for mellemindkomster, men dette er gjort på baggrund af samtidige forslag til besparelser i de offentlige udgifter, således at besparelser og skattelettelse kommer i balance. Disse forslag vil vi fortsat søge fremmet efter de foreliggende muligheder derfor.

Vi vil også gerne gå ind for en forenkling af kildeskattesystemet og hele vort skattesystem i øvrigt og vil tilstræbe, at man kunne ende med at gøre kildeskattesystemet til en endelig skat for al A-indkomst.

Nu er det imidlertid fremskridtspartiets forslag, vi skal gøre nogle bemærkninger om, og de er fremsat, uden at der overhovedet er fremkommet konkrete forslag om nedbringelse af offentlige udgifter, der kan modsvare bortfaldet af vore indkomstskatter. For overhovedet at kunne bedømme den mulighed, der kan være for at se på forslagene, må der fremkomme oplysninger i rimeligt omfang om, hvad der tænkes sparet på, og da er det da ikke meningen, at vi skal gå til løse programudtalelser fra fremskridtspartiet for at søge at klare disse forhold; det må komme, når man fremsætter lovforslagene, og så længe disse oplysninger ikke foreligger, må der tages alt fornødent forbehold om bemærkninger og indsigelser deroverfor.

Der skal fortsat være en rimelig balance i vort samfund, og det er langtfra ligegyldigt, hvad der skal spares på. Jeg kan ikke umiddelbart tro, det vil være muligt, at indkomstskatteprovenuet vil kunne udlignes gennem større indirekte skatter; dér kan jeg henholde mig til, hvad tidligere ordførere har sagt, og det kan jeg også gøre, for så vidt angår de økonomiske virkninger for vort land med hensyn til de forslag, vi nu drøfter.

Jeg tror, man skal være mere end synsk, hvis man kan skue ind i fremtiden — og det er jo Storm P., der har sagt, at det er noget af det vanskeligste at spå om den — og hvis man skal kunne gøre dét, som fremskridts-

partiet har gjort her med at sige, at personfradraget fra det kommende år skal være 60.000 kr. og derefter stige over en kort årrække op til 125.000 kr. for derefter at falde væk i 1979. Sådanne forslag må for at kunne drøftes fremsættes i en samlet plan, der ledsages af de fornødne beregninger, ellers kan man ikke forvente, at de skal komme til realistisk vurdering.

Forslaget om indkomstkattens fuldstændige bortfald og for øvrigt også overgangsordningen med en opkrævning af skat under ét vil betyde en fuldstændig omlægning og formentlig også afskaffelse af det kommunale selvstyre, der bliver henvist til alene at skulle klare sig med bloktilskud fra staten. Hvad ved vi egentlig om dem i relation til de forslag, der er fremme her? Intet. Hvordan skal de fastsættes? Det må jo være efter objektive kriterier, de bliver ydet, og ikke efter, hvem der kan råbe højest.

Jeg skal undlade yderligere bemærkninger om enkeltheder i forslagene; hvis de kommer til en realistisk bedømmelse i udvalg, vil der kunne tages op nogle af de ting, der er foreslået ændret. Jeg vil nøjes med at sige, at vi vil være med til virkelighedsnært at drøfte spørgsmål om lettelse i indkomstskatten, men hvad der nu er sket under operation-væk-med-indkomstskatten, må foreløbig opfattes som et løserevet blad af en i øvrigt ikke tilstrækkeligt sammenhæftet bog.

Jeg forstår da også, at fremskridtspartiet slet ikke tænker på, at disse lovforslag overhovedet skal komme igennem. For i Radioetinget i lørdags udtalte hr. Glistrup jo, at man omkring den 20. marts i år nok kom til et forlig om, at bundgrænsen skulle være nogle tusind kroner højere, end den er, men langt væk fra det tal, der er foreslået her, og det kunne man så se på senere hen. Nu i dag hørte vi hr. Glistrup nævne, at det af fremskridtspartiets forslag, vi nys behandlede, kunne man måske komme til at drøfte igen om en halv snes år.

Jeg vil gerne komme med et enkelt citat; det er fra Folketingstidende 1973-74, 2. samling, sp. 394. Dér siger hr. Glistrup:

„Skattelovens kvalitet er elendig. Den vigtigste enkeltårsag hertil er efter fremskridtspartiets mening, at der i dette høje ting ikke i de sidste 13 år har været nogen, der har drevet skattepolitik, som både har